

Дзюрах Юрій Михайлович

*асистент кафедри адміністративного та фінансового менеджменту
Національного університету "Львівська політехніка"*

ORCID: 0000-0001-7131-7468

e-mail: yriu.dziurakh@ukr.net

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙ У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ТА МОЖЛИВОСТІ ЙОГО ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ В УКРАЇНІ

Визначено основні тенденції загальносвітового досвіду у використанні засобів стимулювання інвестиційного розвитку агросектору. Наведено характеристику інструментів та засобів державного регулювання інвестицій у сільському господарстві країн Азії, Північної Америки та ЄС. Проаналізовано основні засоби та напрямки реалізації інвестиційної політики урядами зарубіжних країн щодо стимулювання розвитку сільськогосподарських виробників.

Ключові слова: стимулювання інвестиційного розвитку; державне регулювання інвестицій; інструменти інвестування.

Постановка проблеми. Сучасні умови розвитку інвестиційних процесів в агросекторі України свідчать про наявність численних проблем, пов'язаних із незавершеністю реформування земельних відносин. Відсутність повноцінного ринку землі, непрозорість механізмів державного регулювання, недосконалість економічної конкуренції на ринку сільськогосподарської продукції є стоп-факторами формування сприятливого інвестиційного клімату в агросекторі. Вихід із ситуації можливий шляхом продуманої інвестиційної політики в сільському господарстві, забезпечення якої має ґрунтуватися на кращих світових практиках. Тому дослідження зарубіжного досвіду державного регулювання інвестицій є важливим підґрунтям не лише для вирішення численних проблем сільського господарства в інвестиційній сфері, але і забезпечення його сталого та поступального розвитку у довгостроковій перспективі. Дослідження особливостей зарубіжного досвіду державного регулювання інвестицій у агросектор має досить високий рівень актуальності для України, яка може запозичити елементи кращих практик та ефективно запровадити їх у себе.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Державне регулювання інвестицій в сільському господарстві розглянуто у працях таких науковців, як: І. Безп'ята [1], Д. Дуков [2], І. Кукса [3], О. Папка [4], Р. Клим, Н. Патики [5], Н. Почерніна [6], Н. Трусова [7], О. Федорчак [8] та багатьох інших. Водночас результати проведених наукових досліджень дали змогу зробити висновок про необхідність вивчення зарубіжного досвіду державного регулювання інвестицій в сільському господарстві та можливості його застосування в Україні.

Виокремлення невіршених раніше частин загальної проблеми.

Головною метою статті є вивчення державного регулювання інвестицій в сільському господарстві, зокрема зарубіжного досвіду та можливості його імплементації в Україні.

Виклад основного матеріалу. Зарубіжний досвід державного регулювання інвестицій у сільському господарстві має досить різноманітне спрямування для різних країн світу. Це пояснюється передусім специфікою розвитку економік у різних регіонах та факторів, що впливають на них. У багатьох країнах державне регулювання створює нормативно-правові та соціально-економічні передумови для активізації інвестиційних процесів та посилення інвестиційного потенціалу регіонів.

Політика державного регулювання інвестиційного розвитку агросектору в різних регіонах та країнах світу є мультиформатною, що враховує можливості використання різних засобів фінансового та нефінансового стимулювання сільськогосподарських виробників. Сучасні тенденції у розробці та імплементації програм інвестиційного сприяння перебувають також у значній залежності від тенденцій розвитку світових ринків продовольства та агросировини, міжнародного ринку капіталу, праці, енергоресурсів та технологій. При цьому першочергову роль відіграють процеси державного регулювання інвестицій у сільському господарстві для покращення економічної кон'юнктури економічного розвитку багатьох країн.

Доцільно розглянути загальносвітові тенденції у використанні засобів стимулювання інвестування в агросекторі в межах проведення державної інвестиційної політики урядами розвинених країн (рис. 1) [9].

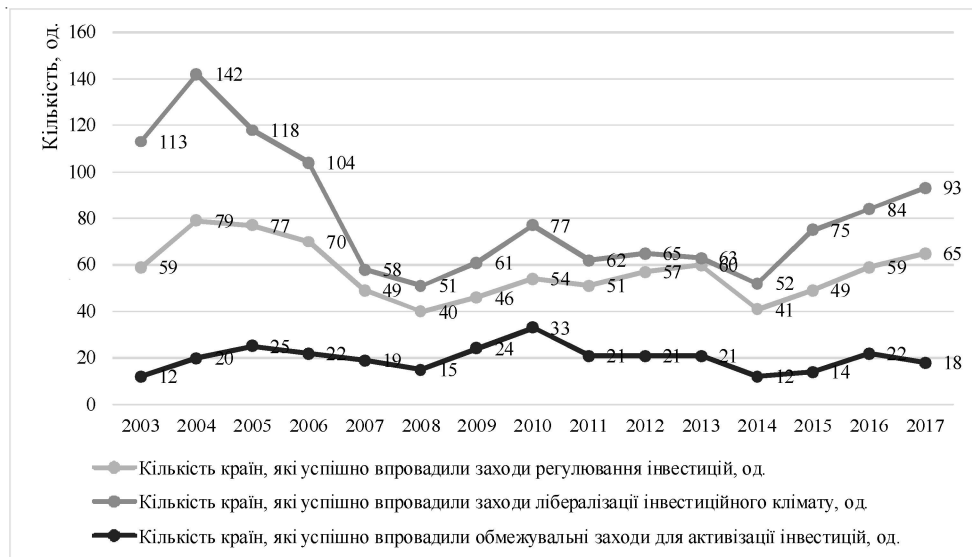

Рис. 1. Показники успішності імплементації регуляторних заходів при проведенні інвестиційної політики в розвинених країнах світу, од.

Як свідчать дані рис. 1, на початку 2000-х рр. можна було спостерігати певний сплеск регуляторних заходів у інвестиційній сфері розвинених країн, що було спрямовано на певну активізацію розвитку інновацій, генної інженерії, впровадження нових технологій отримання сільськогосподарської продукції. Починаючи з 2004 р. і до 2014 р. можна було спостерігати певне скорочення заходів щодо лібералізації інвестиційної сфери. Водночас цей період відзначився певним зростанням використання обмежувальних заходів [10].

Вказані у статистичних даних тренди можна пояснити певною залежністю між розвитком міжнародної торгівлі агросировиною, макроекономічною ситуацією та рівнем державного впливу на інвестиції в агросектор. Річ у тім, що у 2005 – 2008 рр. у світовій економіці, зокрема у економіках розвинутих країн, намітилися певні деструктивні тенденції, що сприяли посиленню впливу кризових чинників, які згодом перетворились у черговий виток глобальної економічної кризи. Наведені явища вплинули на концентрацію урядів багатьох країн на вирішення поточних проблем, відтіснивши на другий план питання інвестиційного розвитку.

Розподіл країн за інтенсивністю державного регулювання інвестицій в агросекторі наведено на рис. 2 [11].

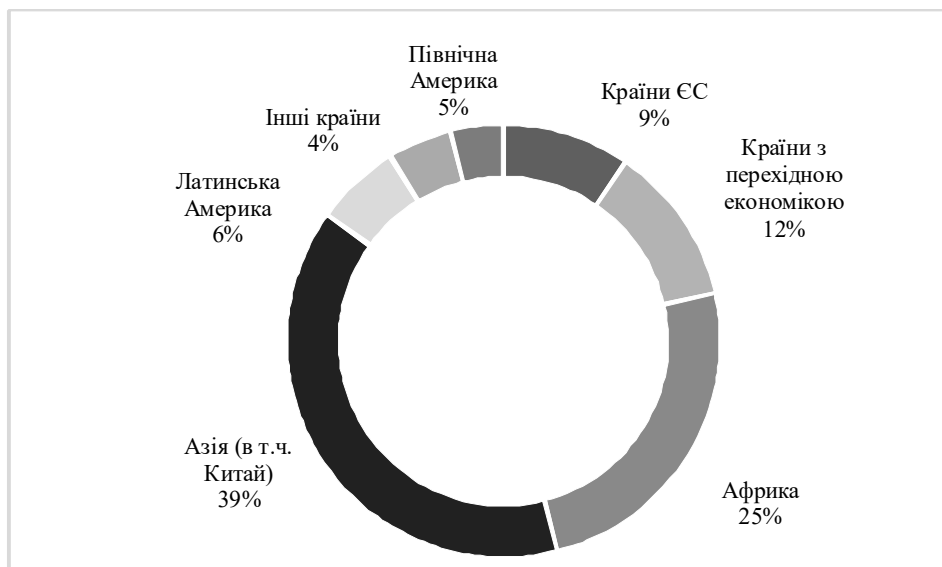

Рис. 2. Характеристика розподілу країн за інтенсивністю державного регулювання інвестицій в агросекторі, %

Певне поживалення у впливі держав на інвестиційні процеси в агросфері спостерігається у 2014 – 2017 рр. Відбулося зростання кількості країн, які успішно впровадили заходи з інвестиційної лібералізації. Найбільшу частку у заходах із державного регулювання інвестицій у сільське господарство займають країни

Азії. Ринки цих країн є швидкозростаючими та вимагають великої кількості продовольства. Не останню роль у цьому процесі відіграє Китай, який на сьогодні є не лише одним із найбільших донорів інвестицій у сільськогосподарську сферу багатьох країн, а й одним із найбільших ініціаторів створення та розвитку інвестиційних платформ для проведення наукових досліджень та розробок у зеленій інженерії [12]. Така політика також підтримується урядами Японії, Південної Кореї, ОАЕ.

Стратегія розвинених країн Азії щодо формування сучасної інвестиційної політики в агросекторі отримала назву Going global. Вона спрямована на забезпечення низки цілей щодо підтримання продовольчої безпеки в регіоні. Основні засоби політики регулювання інвестицій в сільському господарстві країн Азії наведено на рис. 3.

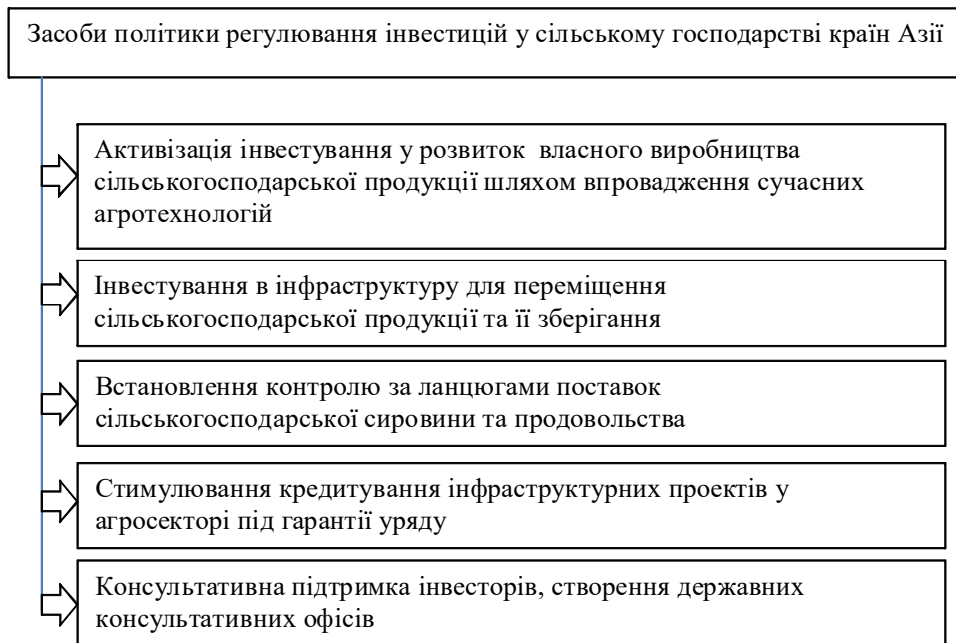

Рис. 3. Напрямки реалізації інвестиційної стратегії Going global для країн Азії

Організація державної підтримки для залучення інвестицій у країнах Азії полягає у наданні певних преференцій для вітчизняних виробників та інвесторів при одночасному збереженні конкурентних умов для участі іноземних компаній. Успішність державних заходів щодо регулювання інвестиційного клімату в сільському господарстві для більшості країн Азії простежується здебільшого у фінансовій царині. Організація сприятливих умов для залучення іноземного капіталу в розвиток агротехнологій дає свої позитивні плоди. Проте державна консультативна політика має наслідки, які можна відмітити двояко. З одного боку, створення консультативних офісів сприяє швидкій адаптації іноземних

інвесторів до умов ринку відповідної країни-реципієнта капіталу. З іншого боку, вітчизняні інвестори, які прагнуть вивести інвестиційні потоки за межі своїх країн, відзначають низьку якість роботи консультативних офісів. Тобто, можна зробити висновок про те, що державна консультативна підтримка, як свідчить азіатський досвід, є найефективнішою для завдань залучення прямих іноземних інвестицій в сільськогосподарську галузь.

Заходи державного регулювання інвестицій в Китаї передбачають такі елементи:

- податкові пільги та відшкодування сплачених податків;
- інфраструктурне сприяння розвитку сільськогосподарських виробників;
- державна допомога та субсидування;
- стимулювання науково-дослідних робіт;
- землевідведення та охорона сільськогосподарських земель;
- державне кредитування агросектору;
- забезпечення безпечності та якості агропродукції.

Аналізуючи зарубіжний досвід країн Азії, не можна обійти увагою практику Японії. Інвестиційна політика в агросекторі у цій країні передбачає здійснення позик Центрального банку для сільськогосподарських виробників. Уряд країни успішно керує різними напрямками фінансової підтримки агросектору та ефективно реалізовує пріоритети розвитку дрібного фермерського виробника. У цій країні аграрний сектор є одним із лідерів по отриманню пільгового кредитування. Однак, розглядаючи японський досвід, не можна забувати першочергову роль прямого субсидування, що в сукупності з пільговим кредитуванням змогло підвищити рівень продовольчого самозабезпечення країни до 50% [13].

Необхідно розглянути особливості державного регулювання інвестицій у країнах Північної Америки. Регуляторна політика Сполучених Штатів в інвестиційній сфері має стимулювальне спрямування. Набір її інструментів відкидає будь-які засоби прямого державного втручання в економічні процеси. Головною метою такої політики є стабілізація розвитку фермерства та збалансування ринку продовольства. Інвестиції розглядаються як один із засобів згладжування коливань економічної кон'юнктури. Задля цього держава активно використовує різноманітні інструменти фінансового та сировинного ринку, які дають змогу отримати фермерським господарствам необхідне фінансування свого розвитку, зокрема і на інвестиційні цілі [14].

Основні засоби політики регулювання інвестицій у сільському господарстві США наведено на рис. 4.

Стимулювання інвестиційного розвитку в сфері сільського господарства в країнах Північної Америки передбачає застосування форм та засобів регулювання, які закріплюються на регіональному рівні. При цьому, наприклад, у США в межах різних штатів функціонують різні нормативи щодо підтримки агровиробників. Це залежить від спеціалізації окремих штатів, фактору

історичного розміщення продуктивних сил, наявної інфраструктури в межах відповідного регіону. Використання засобів підтримки інвестицій в агросфері є змінним, що значною мірою обумовлюється впливом бюджетної політики та наявністю вільних фінансових ресурсів, які можна спрямувати на підтримку сільськогосподарських виробників.

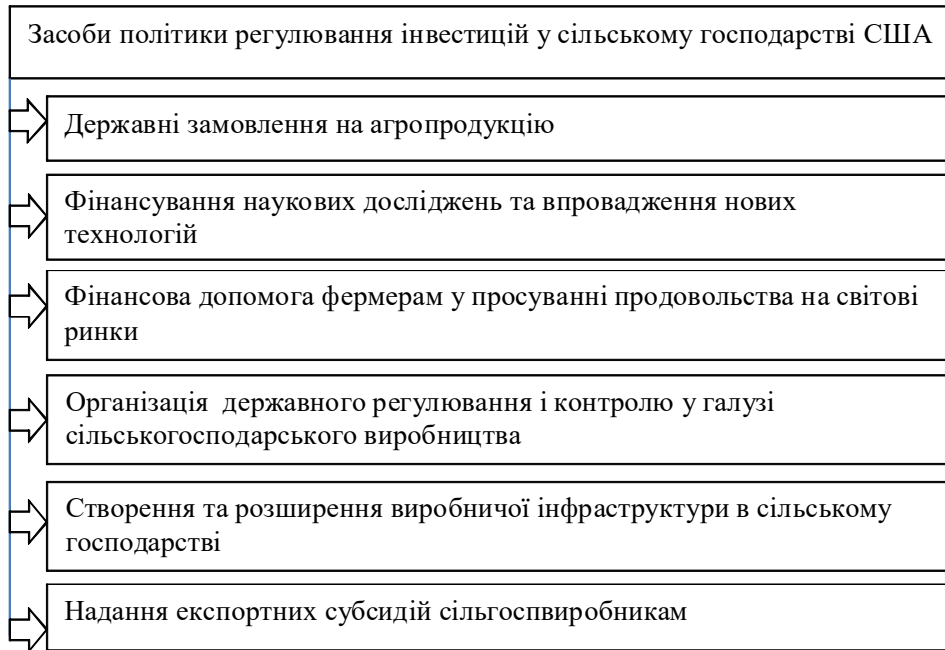

Рис. 4. Основні засоби політики регулювання інвестицій у сільському господарстві США

Субсидування агросектору передбачає розробку інвестиційних програм. У межах відповідних програм формуються та затверджуються бюджети на регіональному рівні. Участь у інвестиційних програмах передбачає конкурсний відбір учасників за низкою критеріїв. Важливу роль у підтримці агровиробників відіграють податкові пільги та податкові кредити.

Доцільно зауважити, що водночас із фінансовими засобами стимулювання інвестиційного розвитку агросектору в США та Канаді активно використовується практика нефінансового стимулювання: підтримка у сфері кадрового розвитку та забезпечення, інформаційно-консультативна підтримка, виділення землі, преференції у користуванні об'єктами інфраструктури.

Нормативно-правове та економічне стимулювання інвестиційного розвитку сільського господарства в країнах ЄС забезпечують активізацію регіонального розвитку, різнопланове розширення рівня освоєння наявних територій, технічну модернізацію сільськогосподарського виробництва, досягнення необхідного рівня економічного розвитку.

Для країн Західної Європи часто використовують заходи фінансового стимулювання інвестиційних процесів, які враховують такі напрями:

- активне державне субсидування;
- фінансування експортних операцій;
- дотаційне фінансування для сільськогосподарських виробників;
- створення умов для залучення іноземного капіталу в аграрний сектор країн ЄС (переважно довгострокові прямі іноземні інвестиції в проекти біоінженерії);
- збалансування регіонального розвитку шляхом створення фондів регіонального розвитку;
- координація роботи різних міністерств та відомств, які відповідають за залучення іноземних інвестицій.

У Фінляндії та Швеції використовується практика залучення короткострокових кредитів банків для підтримки сільськогосподарських виробників на пільгових умовах. Звичайно, такі кредити не можуть створити потужний інвестиційний базис у розвитку великих господарств, проте вони є життєво необхідними для підтримки роботи невеликих сільськогосподарських підприємств. Адже це дає змогу вивільнити частину оборотних коштів та спрямувати їх на придбання нової техніки, її модернізацію, розширення посівних площ тощо. Додатково інвестиційна підтримка агровиробників передбачає залучення коштів фондів венчурного фінансування, учасниками яких доволі часто є іноземні підприємства [15].

В Італії для підтримки аграріїв створено Державний інститут по страхуванню зовнішньоторговельних операцій. Ця організація нині активно співпрацює з Європейським інвестиційним фондом (EIF), Італійським національним сільськогосподарським фондом (ISMEA) та Європейським інвестиційним банком (ЕІВ). Вісім італійських регіонів – П'ємонте, Тоскана, Умбрія, Кампанія, Апулія, Венето, Фріулі Венеція Джулія та Калабрія підписали рамкову угоду з цими організаціями. Це є найбільшим фінансовим інструментом для сільського господарства, що підтримується Європейським сільськогосподарським фондом розвитку сільських районів (ЄДФРР). Сприяючи доступу до фінансування та інвестуванню в малі та середні підприємства у виробництві, переробці та розподілі сільськогосподарської продукції, АІГМР генерує загальний обсяг інвестицій у понад 1 млрд євро. Він фінансується за рахунок ЄБРР та національних внесків (більше 68 млн євро), EIF (165 млн євро), ЄІВ (150 млн євро) та Cassa Depositi e Prestiti SpA (150 млн євро) [16].

Досвід Італії є особливо важливим для України в плані перспективності розвитку органічного сільського господарства. Ця країна має досить великий досвід у освоєнні світових ринків органічної продукції. Основними ключовими інструментами державної підтримки, які дали змогу активізувати органічне землеробство в країні, були пільги на продаж такої продукції дрібними фермерськими господарствами [17].

Італія не є єдиною європейською країною, яка зробила головний акцент на інвестиційній підтримці фермерства. Досить показовим у цьому аспекті є приклад Німеччини. У цій країні фермери є базисом ланцюга постачання продовольства та сільськогосподарської сировини. Програма уряду Німеччини щодо стимулювання інвестицій у сільське господарство зосереджується на таких ключових напрямках [18]:

- підвищення конкурентоспроможності аграрного сектору;
- збереження екосистем та ефективне використання природних ресурсів;
- створення умов для економічного та соціального відродження сільських територій;
- сприяння адаптації до змін клімату, запобігання природним ризикам.

Висновки і перспективи подальших розвідок. Отже, можна спостерігати певний сплеск регуляторних заходів у інвестиційній сфері розвинених країн, що спрямовано на певну активізацію розвитку технологій, генної інженерії та впровадження нових технологій отримання сільськогосподарської продукції. Відбулося зростання кількості країн, які успішно впровадили заходи з інвестиційної лібералізації. Ринки цих країн є швидкозростаючими та вимагають великої кількості продовольства. Регуляторна інвестиційна політика країн Північної Америки в аграрній сфері є стимулюючою. Набір її інструментів не враховує низки інструментів прямого державного втручання в економічні процеси. Головною метою такої політики є стабілізація розвитку фермерства та збалансування ринку продовольства. Для країн Західної Європи часто використовують заходи фінансового стимулювання інвестиційних процесів, які враховують такі напрямки: активне державне субсидування; фінансування експортних операцій; дотаційне фінансування для сільськогосподарських виробників; створення умов для залучення іноземного капіталу в аграрний сектор країн ЄС; збалансування регіонального розвитку шляхом створення фондів регіонального розвитку; координація роботи різних міністерств та відомств, які відповідають за залучення іноземних інвестицій. Досвід застосування регуляторних заходів у інвестиційній сфері розглянутих у статті розвинених країн необхідно враховувати при здійсненні державного регулювання інвестицій у сільському господарстві України.

З метою імплементації кращих світових практик у сфері державного регулювання інвестицій в агросекторі доцільно окреслити такі напрямки:

- посилити взаємодію держави та приватного капіталу через призму активізації механізмів державного приватного партнерства;
- здійснювати розвиток регіональних інвестиційних програм, що спрямовані на покращення стартових умов для ведення малого бізнесу в сільськогосподарській сфері;
- удосконалити механізми пільгового оподаткування суб'єктів малого бізнесу в агросфері;

– продовжувати сприяння експорту для малих та середніх сільськогосподарських підприємств через посилення регуляторного впливу на процеси протидії монополізації ринку.

Подальші наукові дослідження у напрямку впровадження зарубіжного досвіду державного регулювання інвестицій в агросекторі України доцільно спрямувати на висвітлення окремих аспектів використання кращих світових практик створення регіональних сільськогосподарських кластерів. У сучасних умовах механізми кластерного розвитку в сільському господарстві є однією з найбільш привабливих інвестиційних ініціатив, які можуть використовувати місцеві органи державної влади для підвищення інвестиційного клімату.

Список використаної літератури

1. Безп'ята І. В. Особливості залучення іноземних інвестицій в аграрний сектор економіки // Економіка і суспільство. 2016. № 4. С. 67—71.
2. Дуков Д. Ф. Напрями удосконалення комплексного механізму державного управління інвестиціями в регіональний розвиток : автореф. дис. ... канд. держ. упр. Одеса, 2017. 21 с.
3. Кукса І. М. Зарубіжний досвід державного регулювання інноваційної діяльності АПК // Світове господарство і міжнародні економічні відносини. 2013. № 11. С. 43—50.
4. Папка О. С., Клим Р. А. Засади формування інституційного середовища інвестиційної діяльності в Україні // Науковий вісник Національного лісотехнічного університету України. 2015. № 25.7. С. 251—254. (Серія "Економічна").
5. Патики Н. І. Іноземні інвестиції в сільському господарстві України: сучасний стан та вплив на його розвиток // Інвестиції: практика та досвід. 2018. № 5. С. 26—32.
6. Почерніна Н. В. Інституційне забезпечення інноваційно-інвестиційної діяльності в Україні // Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету. 2013. № 1(3). С. 192—199. (Серія "Економічні науки").
7. Трусова Н. В. Світовий досвід державної підтримки розвитку сільськогосподарського виробництва // Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету (економічні науки). 2013. № 4(24). С. 235—239.
8. Федорчак О. В. Державне управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні в Україні: проблеми та напрями вдосконалення // Актуальні проблеми державного управління, 2017. № 2. С. 102—107.
9. World Investment Report 2018. URL : https://unctad.org/en/PublicationsLibrary/wir2018_en.pdf (date of using: 30.03.2019).
10. Ibid.
11. Ibid.
12. Gale F., Gooch E. China's Foreign Agriculture Investments // Economic Information Bulletin Number. 2018. Issue 192. URL : https://www.researchgate.net/publication/324984953_China's_Foreign_Agriculture_Investments (date of using: 30.03.2019).
13. Трусова Н. В. Світовий досвід державної підтримки розвитку сільськогосподарського виробництва... С. 235—239.
14. Патики Н. І. Іноземні інвестиції в сільському господарстві України: сучасний стан та вплив на його розвиток... С. 26—32.

15. Кукса І. М. Зарубіжний досвід державного регулювання інноваційної діяльності АПК... С. 43—50.
16. Italy to launch new financial instrument for agriculture, supported by EU funds / European Commission. 2017. URL : https://ec.europa.eu/info/news/italy-launch-new-financial-instrument-agriculture-supported-eu-funds-2017-apr-07_en (date of using: 30.03.2019).
17. Srouf M. Italy Has the 'Greenest Agriculture' in Europe, But It's Not Sustainable / Inter Press Service. 2018. URL : <http://www.ipsnews.net/2018/12/italy-greenest-agriculture-europe-not-sustainable> (date of using: 01.04.2019).
18. Investing in Germany's agriculture 2014-2020 / Family Farming Knowledge Platform URL : <http://www.fao.org/family-farming/detail/en/c/422636> (date of using: 01.04.2019).

Статтю подано: 06.03.2019

Статтю схвалено: 27.03.2019

Dziurakh Yurii Mykhailovych

*Assistant lecturer at the Department of Administrative
and Financial Management Lviv Polytechnic National University*

ORCID: 0000-0001-7131-7468

e-mail: yriu.dziurakh@ukr.net

STATE REGULATION OF INVESTMENTS IN AGRICULTURE: FOREIGN EXPERIENCE AND POSSIBILITIES OF ITS IMPLEMENTATION IN UKRAINE

Problem setting. Current conditions for the development of investment processes in the agrarian sector of Ukraine show the existence of numerous problems related to the incomplete reformation of land relations. The lack of a full-fledged land market, the lack of transparency in the mechanisms of state regulation, and the imperfection of economic competition in the agricultural market are stopping factors for the formation of a favorable investment climate in the agricultural sector.

Recent research and publications analysis. State regulation of investments in agriculture is considered in the works of such scholars as: I. Bezpiata, D. Dukov, I. Kuksa, O. Folder, R. Klim, N. Patyka, H. Pochernina, N. Trusova, O. Fedorchak and many others. At the same time, the results of the conducted scientific research made it possible to conclude that it is necessary to study the foreign experience of state regulation of investments in agriculture and the possibilities of its application in Ukraine.

Highlighting previously unsettled parts of the general problem. The main objective of the article is to analyze the peculiarities of the formation of institutional principles of state regulation of investment processes in agriculture.

Paper main body. The foreign experience of state regulation of investments in agriculture is quite diverse in nature for different countries of the world. This is explained primarily by the specifics of the development of economies in different regions and the factors affecting them. In many countries, state regulation creates regulatory and socio-economic conditions for the intensification of investment processes and strengthening the investment potential of the regions.

The policy of state regulation of investment development of agricultural sector in different regions and countries of the world is multiformat, which includes the possibility of

using various means of financial and non-financial stimulation of agricultural producers. Current trends in the development and implementation of investment support programs are also highly dependent on trends in the development of world food and agro commodities markets, the international capital market, labor, energy resources and technologies. At the same time, the processes of state regulation of investments in agriculture for the improvement of economic conditions of economic development of many countries play the first role. In the early 2000's it was possible to observe a certain surge of regulatory measures in the investment sphere of developed countries, which was aimed at some kind of activation of the development of innovations, genetic engineering, introduction of new technologies for obtaining agricultural products. Beginning from 2004 and by 2014, there was a certain reduction in measures to liberalize the investment sphere. At the same time, this period was marked by a certain increase in the use of restrictive measures.

A certain recovery in the influence of states on investment in the agro-industry is observed in 2014 – 2017. There has been an increase in the number of countries that have successfully implemented measures for investment liberalization. The largest share of the state regulation of investment in agriculture is occupied by Asian countries.

The organization of favorable conditions for the attraction of foreign capital in the development of agrotechnology gives its positive results. However, the state policy advisory has implications that can be noted in two ways. On the one hand, the creation of advisory offices promotes the rapid adaptation of foreign investors to the market conditions of the recipient country of the capital. On the other hand, domestic investors who seek to withdraw investment flows beyond their countries, note the poor quality of the work of advisory offices.

Conclusions of the research and prospects for further studies. It is possible to observe a certain surge of regulatory measures in the investment sphere of developed countries, aimed at a certain intensification of technology development, genetic engineering and the introduction of new technologies for obtaining agricultural products. There has been an increase in the number of countries that have successfully implemented investment liberalization measures. The experience of applying regulatory measures in the investment area considered in the article of developed countries should be taken into account when implementing state regulation of investments in agriculture in Ukraine.

Key words: stimulation of investment development; government control of investments; instruments of investing.

References

1. Bezpiata, I. V. (2016). Osoblyvosti zaluchennia inozemnykh investytsii v ahrarnyi sektor ekonomiky. *Ekonomika i suspilstvo*, № 4, pp. 67-71 [in Ukrainian].
2. Dukov, D. F. (2017). *Napriamy udoskonalennia kompleksnoho mekhanizmu derzhavnoho upravlinnia investytsiiamy v rehionalnyi rozvytok*. (Extended abstract of candidates thesis). Odesa [in Ukrainian].
3. Kuksa, I. M. (2013). Zarubizhnyi dosvid derzhavnoho rehuliuвання innovatsiinoi diialnosti APK. *Svitove hospodarstvo i mizhnarodni ekonomichni vidnosyny*, № 11, pp. 43-50 [in Ukrainian].
4. Papka, O. C., Klym, R. A. (2015). Zasady formuvannia instytuttsiinoho seredovyshcha investytsiinoi diialnosti v Ukraini. *Naukovyi visnyk Natsionalnoho lisotekhnichnoho universytetu Ukrainy*, № 25.7, pp. 251-254 [in Ukrainian].

5. Patyka, N. I. (2018). Inozemni investytsii v silskomu hospodarstvi Ukrainy: suchasnyi stan ta vplyv na yoho rozvytok. *Investytsii: praktyka ta dosvid*, № 5, pp. 26-32 [in Ukrainian].
6. Pochernina, H. V. (2013). Instytutsiine zabezpechennia innovatsiino-investytsiinoi diialnosti v Ukraini. *Zbirnyk naukovykh prats Tavriiskoho derzhavnogo ahrotekhnolohichnoho universytetu*, № 1(3), pp. 192-199 [in Ukrainian].
7. Trusova, N. V. (2013). Svitovyi dosvid derzhavnoi pidtrymky rozvytku silskohospodarskoho vyrobnytstva. *Zbirnyk naukovykh prats Tavriiskoho derzhavnogo ahrotekhnolohichnoho universytetu*, № 4(24), pp. 235-239 [in Ukrainian].
8. Fedorchak, O. V. (2017). Derzhavne upravlinnia investytsiinoiu diialnistiu na rehionalnomu rivni v Ukraini: problemy ta napriamy vdoskonalennia. *Aktualni problemy derzhavnogo upravlinnia*, № 2, pp. 102-107 [in Ukrainian].
9. *World Investment Report*. (2018). URL : https://unctad.org/en/PublicationsLibrary/wir2018_en.pdf.
10. Ibid.
11. Ibid.
12. Gale, F., Gooch, E. (2018). China's Foreign Agriculture Investments. *Economic Information Bulletin Number*, Issue 192. URL : https://www.researchgate.net/publication/324984953_China's_Foreign_Agriculture_Investments.
13. Trusova, N. V. (2013). Svitovyi dosvid derzhavnoi pidtrymky rozvytku silskohospodarskoho vyrobnytstva... pp. 235-239.
14. Patyka, N. I. (2018). Inozemni investytsii v silskomu hospodarstvi Ukrainy: suchasnyi stan ta vplyv na yoho rozvytok... pp. 26-32.
15. Kuksa, I. M. (2013). Zarubizhnyi dosvid derzhavnogo rehuliuвання innovatsiinoi diialnosti APK... pp. 43-50.
16. *Italy to launch new financial instrument for agriculture, supported by EU funds*. (2017). URL : https://ec.europa.eu/info/news/italy-launch-new-financial-instrument-agriculture-supported-eu-funds-2017-apr-07_en.
17. Srouf, M. *Italy Has the "Greenest Agriculture" in Europe, But it's Not Sustainable*. (2018). URL : <http://www.ipsnews.net/2018/12/italy-greenest-agriculture-europe-not-sustainable>.
18. *Investing in Germany's agriculture 2014 – 2020*. URL : <http://www.fao.org/family-farming/detail/en/c/422636>.

Paper submitted: 06.03.2019

Paper accepted: 27.03.2019

Цитування: Дзюрах Ю. М. Державне регулювання інвестицій у сільському господарстві: зарубіжний досвід та можливості його імплементації в Україні // Ефективність державного управління : зб. наук. пр. Вип. 1(58) : у 2 ч. Ч. 2 / за заг. ред. чл.-кор. НАН України В. С. Загорського, доц. А. В. Ліпенцева. Львів : ЛПІДУ НАДУ, 2019. С. 220—231. (DOI: <https://doi.org/10.33990/2070-4011.58.2019.168739>).

Citation: Dziurakh, Yu. M. (2019). Derzhavne rehuliuвання investytsii v silskomu hospodarstvi: zarubizhnyi dosvid ta mozhlyvosti yoho implementatsii v Ukraini. *Efficiency of Public Administration*, Issue 1(58), pp. 220-231. (DOI: <https://doi.org/10.33990/2070-4011.58.2019.168739>).